

Medlemmer af det i første stykke nævnte personel skal behørigt forsynes med de i artikel 40 omhandlede identitetskort forinden afrejsen fra det neutrale land, som de tilhører.

ARTIKEL 28

Medlemmer af det i artiklerne 24 og 26 angivne personel, som falder i den fjendtlige parts hænder, må kun tilbageholdes, for så vidt eventuelle krigsfangers helbredstilstand, åndelige fornødenheder og antal kræver dette.

Medlemmer af således tilbageholdt personel er ikke at anse som krigsfanger. Ikke desto mindre skal de som et mindstemål nyde fordel af samtlige bestemmelser i Genèvekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger. Indenfor rammerne af tilbageholdelsesmagtens militære love og anordninger og under dennes kompetente tjenestegren er de forpligtet til fortsat i overensstemmelse med deres faglige etik at udføre deres sanitære og åndelige pligter til fordel for krigsfanger fortrinsvis fra de væbnede styrker, som de selv tilhører. De nyder endvidere under udførelsen af deres sanitære eller åndelige pligter følgende lettelser:

- a) der skal meddeles dem tilladelse til med regelmæssige mellemrum at besøge krigsfanger i arbejdsenheder eller hospitaler uden for lejren. Tilbageholdelsesmagten skal stille de fornødne befordringsmidler til deres rådighed;
- b) i enhver lejr har den ældste militærlæge af højeste rang overfor lejrens militære myndigheder ansvaret for det tilbageholdte sanitære personels faglige virksomhed. Med dette formål for øje er de stridende parter forpligtet til ved fjendtlighedernes udbrud at træffe aftale vedrørende ligestilling i graderne indenfor deres sanitære personel, herunder personel tilhørende de i artikel 26 angivne organisationer. Denne sanitære officer og feltpræsterne har vedrørende alle spørgsmål, der opstår som følge af deres